

Sygn. akt IX U 1113/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. N. (N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanych: D. S. i E. M. jako (...) Spółki Jawnej (...)

o podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 lipca 2017 r. Nr 397 Znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż M. N. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka Jawna podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 12 stycznia 2017r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1113/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.07.2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie przepisów ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że ubezpieczona M. N. nie podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) E. M. S.J. od dnia 12.01.2017r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy daje wystarczające podstawy do przyjęcia, że zawarta między stronami umowa zmierzała do obejścia prawa, a zgodnie z art. 58§ 1 kodeksu cywilnego umowa taka jest nieważna.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji i wniosła o jej zmianę, jako decyzji wadliwej i opartej na błędnych założeniach. Wskazała, iż praca na podstawie spornej umowy była faktycznie wykonywana bowiem, nie istniały żadne przeszkody uniemożliwiające jej pracę w dwóch firmach, zwłaszcza że było to zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona M. N. urodziła się w dniu (...) Posiada wykształcenie wyższe – inżynier inżynierii środowiska i energetyki oraz ukończone policealne studium księgowości. Jest zatrudniona w Spółce (...) jako księgowa oraz specjalista do spraw ochrony środowiska w wymiarze ¼ etatu. Z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w wysokości 2.500 zł miesięcznie. Nie ma ustalonych stałych godzin pracy. W październiku 2015 ubezpieczona wraz z dwoma wspólnikami E. M. i D. S. zawarła umowę spółki. Spółka ta działa do dziś. Zgodnie z treścią umowy spółki, każdy ze wspólników mógł działać samodzielnie. Przedmiotem jej działalności jest outlet AGD. Spółka odkupuje od innej firmy wadliwy sprzęt AGD pochodzący głównie z wymian gwarancyjnych oraz sprzęt ekspozycyjny. Część tego sprzętu jest naprawiana, po segregacji, część jest utylizowana, a część sprzedawana w stanie takim jaki przychodzi po niższych cenach niż w sklepach. Naprawą tego sprzętu zajmuje się wspólnik D. S.. Ubezpieczona wraz z drugą wspólniczką zajmowała się dokumentacją firmy głównie rozliczaniem VAT-u. Kiedy spółka rozpoczynała działalność E. M. przebywała na urlopie macierzyńskim i była w stanie pogodzić opiekę nad dzieckiem z innymi czynnościami związanymi z prowadzeniem spółki. Dlatego to ona przejęła większość obowiązków. Zajmowała się sprzedażą, rozliczaniem, wypełnianiem deklaracji VAT, ksiązką przychodów i rozchodów. Pod koniec października 2016r. po zakończeniu urlopu macierzyńskiego musiała wrócić do pracy w (...), gdzie była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy. Od tego momentu trudno jej było pogodzić pracę, opiekę nad dzieckiem z prowadzeniem spółki. Postanowiły zatem, że to ubezpieczona przejmie wszystkie czynności. Od 12.01.2017r. ubezpieczona została zatrudniona w spółce za wynagrodzeniem 1.500 zł brutto. Firma osiągała dochody pozwalające na wypłatę ubezpieczonej wynagrodzenia w tej wysokości. W tym czasie ubezpieczona już wiedziała, że jest w ciąży, ale nie było przeciwwskazań do podjęcia dodatkowego zatrudnienia. Siedziba spółki znajdowała się w odległości około 200 metrów od firmy (...). Sama decydowała w jakich godzinach będzie świadczyła pracę w każdej z firm. W ten sposób miała pracować do przewidywanego terminu porodu tj. do czerwca 2017r. Kiedy stała się niezdolna do pracy jej obowiązki ponownie przejęła E. M.. Przesłuchani w sprawie świadkowie E. M. oraz A. S. (...) spółki (...) potwierdzili powyższe okoliczności zawarcia spornej umowy o pracę oraz fakt wykonywania pracy przez ubezpieczoną w każdej ze spółek.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, kopię karty przebiegu ciąży oraz podsumowania księgi przychodów i rozchodów za 2016 rok, zeznania świadków E. M., A. S. oraz ubezpieczonej (k.19-21, 34-35).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1442 ze zm.), zwanej dalej ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Natomiast art. 8 pkt. 1 ustawy j.w. stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy zawarta przez ubezpieczoną umowa o pracę z płatnikiem składek (...) E. M. Sp.j. dotknięta była wadą pozorności o jakiej mowa w art.83 § 1 kc. Ustalenie tej okoliczności ma bowiem decydujące znaczenie dla objęcia ubezpieczonej ubezpieczeniami społecznymi jak w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z powołanym powyżej art.83 § 1 kc nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Oświadczenie woli jest złożone dla pozorów wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron brak jest woli wywołania skutku prawnego wynikającego z umowy, którą zawierają. Przy badaniu woli stron winno się uwzględnić wszystkie okoliczności istniejące w chwili składania oświadczenia woli, ale także okoliczności poprzedzające ten moment, jak również występujące później, jeżeli mogą wskazywać rzeczywistą wolę stron, przy czym o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczenia decyduje faktyczne i rzeczywiste realizowanie przez nie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy.

W świetle wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że zawarta przez ubezpieczoną umowa o pracę nosi znamiona czynności prawnej pozornej w rozumieniu powołanego na wstępie art.83§1 kc. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika bowiem, iż umowa o pracę została zawarta pomiędzy stronami z zamiarem faktycznego jej wykonywania i była wykonywana. Ubezpieczona mimo ciąży była do tej pracy zdolna, a spółka posiadała dostateczne środki finansowe na zapłacenie jej wynagrodzenia.

Ustalając powyższe Sąd oparł się przede wszystkim na zgromadzonej w sprawie dokumentacji akt organu rentowego oraz zeznaniach ubezpieczonej oraz świadków, którym to zeznaniom dał wiarę jako spójnym, logicznym i przekonującym. Ubezpieczona oraz zainteresowana szczegółowo wyjaśniły w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy i w jaki sposób była ona realizowana.

Zatem zdaniem Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, że ubezpieczona nie podlega ubezpieczeniom jako pracownik z tytułu zawartej umowy o pracę.

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia